

Voorzitter: B.N. Benjamins (D66)  
Namens de griffie: P. Kommerij

## 1 Opening, dichttijd voor de Stadsdichter, mededelingen en vaststellen verslagen 29 januari en 12 februari 2020

00:00:00

*Voorzitter:* Goede goedemiddag. Het is vier uur. Wij zouden hier een vergadering van de gemeenteraad van Groningen houden. Ik constateer dat het quorum nog niet is behaald. Daar wachten wij nog even op.

00:18:40

*Voorzitter:* Het is nu tien over vier, ik wacht nog vijf minuten met het behalen van het quorum.

00:23:40

*Voorzitter:* Het is nu kwart over vier, een kwartier na het vastgestelde tijdstip voor opening van de vergadering en ik constateer dat het vereiste quorum van minimaal 23 raadsleden niet aanwezig is. Daarom kan deze vergadering niet geopend worden. Het enige aanwezige raadslid is ondergetekende, de overige 44 raadsleden zijn afwezig. Op grond van artikel 20 van de Gemeentewet en artikel 15 lid 2 van het Reglement van orde voor vergaderingen en andere werkzaamheden van de raad van de gemeente Groningen 2019 roep ik als voorzitter terstond een nieuwe vergadering van de gemeenteraad van Groningen bijeen voor woensdag 1 april om half vijf aan de Radesingel nummer 6. Voordat we hier afronden wil ik graag nog aandacht en het woord geven aan onze stadsdichter, mevrouw Renée Luth, die een gedicht zal uitspreken. Aangezien ze zelf verkoudheidsklachten heeft, is ze helaas hier niet fysiek aanwezig. Maar heeft ze haar gedicht via een videoboodschap ingesproken.

00:24:44

*Renée Luth:* Dag gemeenteraad. Even vanuit huis omdat ik wat verkouden ben en ik jullie natuurlijk niet wil aansteken nu. Jullie hebben het vast heel zwaar in deze tijden mede ook omdat jullie veel beslissingen moeten nemen die moeilijk zijn. Ik wens jullie heel veel sterkte, ook in jullie privélevens. Bij deze een gedicht over Corona.

00:25:17

*Renée Luth:* Nu de stemmen zijn verstild en de lampen zijn gedoofd in de theaters, in de musea, in de cafés, in de massa. Nu de redelijkheid de weg kwijt is, niet meer vertolkt en gefilterd kan worden door kunst maar een virus onze paden van troost afsnijdt, we rotundes worden van paniek. Nu we naar binnen keren, naar buiten graaien, nu we maskers opzetten daarmee ons ware gezicht laten zien. Het dierlijke instinct om zich heen bijt, angst muren bouwt van wc-papier en bunkers van blikken voer. Nu overleven geen gewoonte meer is kruipen oude monsters uit de spelonken van onze brave glimlachjes uit de grond van onze brave aangeharkte tuinen. Maar ook zijn er mensen die een dans aangaan met de angst. Mensen die monsters in ons muilkorven, die telefoonlijnen openen voor luisterende oren. Er staan mensen op balkons om troost te zingen voor wie wegwijnt, die boodschappen

dragen, voor wie niet dragen kan, die met schrale handen zorgen en in de frontlinie staan. Helden die geen capes dragen, maar latex handschoenen. Mensen die de paden verleggen zodat we de lente weer zien tussen alle betegelde angsten door. Nies en hoest in de hoekjes van je zijn, ontsmet elke ontmoeting, steriliseer elke goed. Kruip onder een steen tot je geen besmettingshaard meer bent. Wacht tot de pestmeesters komen als je ziek blijkt en wacht op goedkeuring in drievoud om te genezen. Dank dan de dokters met oneindig grote dank, maar genees alsjeblieft. We willen niemand kwijt, of je nu 8 bent of 80. We willen je niet kwijt. Dank je wel.